

Jmenuji se, narodil jsem se 9. 9. 1970 a můj startovací bod v životě byl ovlivněn několika různými, pro současnou dobu, důležitými faktory. Dědeček, otec tatínka, je od mládí praktikujícím křesťanem a babička, srdcem a duší členka Sokola, podepsala CHARTU 77, která kritizovala politickou i státní moc. Tím jsem v podstatě sdělil vše významné. Z druhé strany, mamčin otec nějakou dobu bojoval a žil v Jugoslávii a babička byla ženou v domácnosti. Rodiče z těchto důvodů nemohli získat lepší vzdělání, než SOU.

Momentálně je mi 14 let, jsem žákem 8. třídy ZŠ Semilucká a se svým původem se statečně peru. Již od I. stupně jsem byl, aby se koza nažrala, členem uskupení Jiskřičky a ve čtvrté třídě jsem po vykonání závazného Pionýrského slibu, přestoupil do mládežnické organizace Pionýr. Ne že by mě toto uskupení nějak fascinovalo, mé rodiče a mé prarodiče o to méně, ale členem jsem jen z důvodu toho, že ROH mých rodičů pořádá letní pionýrské tábory, kam jezdí na soustředění i můj fotbalový oddíl TJ Spartak Jihlava. Vzhledem k naší minulosti je nám jasné, že devizový příslib a výjezdní doložku naší rodině nikdo nevystaví, tak jsme alespoň rádi za pionýrské tábory pro mě. Stejně bychom se s naším vozem značky Trabant daleko nedostali.

Naše rodina, kromě mého bratra, se snaží nijak „nevybočovat z řady“, abychom soudruhům ve vedení ÚV KSČ zbytečně nekazili plány do dalších pětiletěk. Co se týče mého prospěchu, jsem v rámci své třídy vyhlášený Mičurín. Vše, co v pěstitelských pracích zasadím, tomu se daří. Zato ve výtvarné výchově na mě soudružka učitelka rozhodně hrdá není. Miluji černou barvu a po posledním zadání nakreslit ruský křížník Aurora, můj vkus již neustála a celý můj výtvar putoval jako odstrašující případ do ředitelny k soudruhu řediteli. Tomu jsem se snažil vysvětlit, že mi přijde nelogické slavit VŘSR v měsíci říjnu, když proběhla až v listopadu. Nepochopil mé argumenty. Vyslechl jsem si „na koberečku“ jeho monolog o neúctě k našim osvoboditelům – „Sovětský svaz – náš vzor!“ - a se sníženou známkou z chování jsem byl vrácen do třídy.

Můj starší dvaadvacetiletý bratr Pavel je jiného názoru než rodiče. Chce si říkat a dělat, co se mu zachce. Má prý právo na svobodu slova. Již několikrát u nás doma zvonili příslušníci VB a Pavla si odvedli k sepsání vysvětlení. Zatím se vždy vrátil po několika dnech domů, ale maminka mu říká, že komouše zbytečně provokuje. Vypadá prý jako somrák a to zelené žebadlo, které nosí, mu na vzhledu také nepřidává.

Od babičky z mamčininy strany občas dostaneme jako vnoučci nějaké bony z vdovského důchodu po dědovi – bojovníkovi ve válce o Boku Kotorskou. Když pak jdeme víceméně „očumovat“ do zahraničního obchodu TUZEX, tak nám pomalu lezou oči z důlků. Tak krásné kazeťáky-dvojčata, rifle LEVIS– kam se hrabou naše tesilky, a těch dobrot.....to se nedá ani popsat. Za pár bonů si tak maximálně koupíme tu nejlevnější čokoládu a opět se musíme spokojit s nákupem v lokálním obchůdku Pramen na našem sídlišti. Já miluji Vánoce, nesmím ve škole říkat, že věřím na Ježíška a musím veřejně sympatizovat s Dědou Mrázem. Na Vánoce totiž rodiče koupí plno věcí, které normálně nekupují, nebo nejsou k dostání. Například limonádu Kofola, mandarinky a banány na které stojíme jako rodina všichni dlouhou nekonečnou frontu, abychom dostali každý alespoň kilo této dobroty, a před tím na Mikuláše obvykle dostávám žvýkačky Pedro a polárkový sníh.

Jak jsem již napsal, jsem v 8. třídě a protože nemáme žádného politicky vlivného kamaráda a rodiče nejsou členy Komunistické strany, nedostanu doporučující posudek od soudružky učitelky ze ZŠ ani uličního výboru ke studiu na gymnáziu a posléze na VŠ. Proto jsem se rozhodl, že se zkusím zeptat výchovné poradkyně na ZŠ, zda bych mohl dostat kladný posudek ke studiu na obor mechanik seřizovač

s maturitou pro místní závod Jihlavan. Stal bych se tak členem dělnické třídy dle agitačních hesel –
V jednotě je síla! Ať žije naše dělnická třída!

Ale u nás v rodině se interně spíše recituje replika na Libušino proroctví:

Vidím město malé, rudé,
celé vyžrané a chudé.
Nad ním hvězda pěticípá,
pod ní český národ chcípá!
Kéž by noha Jana Husa,
do pr.ele kopa Rusa!

